

Carrer Sta. Antònia

Hola bon dia .

En nom d'un gran nombre d'exalumnes i simpatitzants de la Sta. Antònia dono les gràcies al ajuntament per haver tingut la sensibilitat d'atendre la nostra petició atorgant el nom de mestra Antònia Puig a un carrer del nostre poble.

Moltes gracies.

Es fa difícil explicar amb poques paraules la gran admiració que la majoria d'exalumnes tenim envers la Sta. Antònia. Fou una mestra excel·lent, intel·ligent, honesta i treballadora, possiblement la millor que ha passat pel nostre poble. Una dona convençuda que a través de la cultura i el coneixement, les seves alumnes podrien formar-se com a persones i tindrien la capacitat d'anar construint llur vida amb sentit i responsabilitat.

La Sta. Antònia nasqué a Campdevàrol l'any 1902 i morí l'any 1987. El seu pare Carles era el metge titular del poble. Tenia 2 germans el famós Cisquet de la farmàcia i la Carmeta que també fou mestra. Quan l'Antonieta decidí estudiar magisteri, va marxar a Barcelona amb la seva mare. Ja a la ciutat, per ajudar a pagar la carrera, entrà de secretaria a la famosa acadèmia Cots on fou una excel·lent mecanògrafa i taquígrafa. Va cursar la carrera de Magisteri a l'escola Normal de la ciutat comtal. El juliol de l'any 1924 li fou lliurat el títol de mestra. El 24 d'abril del 1925 fou destinada a un poble prop de Ourense. El 1926 fou traslladada a Vilada on exercí fins l'any 1934 . El setembre d'aquest mateix any fou destinada a Ripoll fins l'any 1943 . El desembre d'aquell any començà a Campdevàrol on exercí fins l'any 1973 data de la seva jubilació.

Entre Ripoll i Campdevàrol va viure el canvi social generat per la Guerra Civil, temps difícils per tothom. Amb la seva subtileza va aconseguir que les seves alumnes mantinguessin les arrels culturals de la terra i prenguessin consciència de la seva identitat catalana. Tot i les normes de la repressió franquista la nostra

mestra mai ens va reprimir per parlar el català, malgrat les classes eren evidentment en castellà.

A finals dels 40 varen començar a arribar emigrants de la península i va facilitar amb encert la integració de noves alumnes a l'escola. Gracies a la Sta. Antònia, a més de l'ensenyança reglamentaria, varem poder aprendre a cosir, brodar, fer ganxet, punta de coixí, etc. En hores extra escolars, ens va donar l'oportunitat de poder fer teneduria, franges, mecanografia, taquigrafia, dibuix, pintura, pirogravats en metall i pell, etc. Els cants mentre fèiem labors al voltant de l'estufa eren freqüents.

També des de l'escola va aconseguir editar una revista que es deia "Afanés" on totes les noies hi podien col·laborar amb escrits, dibuixos, poesies etc.

A finals dels anys 50, coincidint amb la inauguració de les *escuelas nacionales de las de niñas*, va recuperar la celebració de la festa de l'arbre.

A principis dels anys 60, una alumna es va presentar a l'escola amb un article publicat a la revista destino on deia que un fill de Campdevàrol, Josep Coll i Bardulet, de reconeguda fama a Bèlgica i França, s'havia instal·lat a Mallorca concretament a Valldemosa. La mestra va instar les seves alumnes que enviessin una carta al Sr. Coll i Bardolet . Així s'inicia un intercanvi epistolar que va culminar amb un viatge del pintor a Campdevàrol per conèixer la mestra i les alumnes que s'havien interessat per les seves obres. Arrel de la gran amistat sorgida entre el pintor i la mestra Antònia es va produir un interessant intercanvi cultural que encara avui perdura. A la plaça de la Cartoixa de Valldemosa es va ballar la Dansa de Campdevàrol. A la plaça de la Dansa de Campdevàrol s'hi han ballat balls i jotes mallorquines interpretats pel grup folklòric de Valldemosa. La vila de Valldemosa esta agermanada amb la de Campdevàrol. Amb el mecenatge de la Caixa de Girona, a Campdevàrol tenim la Pinacoteca Coll i Bardolet. Gràcies a la tenacitat de

la Sta. Antònia i a l'amistat que la va unir al pintor, el poble de Campdevàrol es conegut a molts llocs del món.

Sens dubte aquesta dona fou una enamorada de la seva professió i la va exercir amb una vocació exemplar. Es un referent per una generació de dones que varem patir les conseqüències de la postguerra i del franquisme. L'any 1962 el Ministerio de Educación reconegué els mèrits professionals de la mestra Antònia atorgant-li la Cruz de Alfonso X el Sabio. Avui amb la concessió del seu nom en aquesta magnífic passeig queda plasmada la gratitud del poble envers la seva persona.

Moltes gràcies.

Campdevàrol 18 de juliol del 2009